

ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОРИВ ЯК ТОЧКА БІФУРКАЦІЇ НА ШЛЯХУ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Колотюк О.І.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Конкурентоспроможність задає вектор траєкторії розвитку підприємства, що виробляє товари чи послуги на сучасному ринку. Таким чином для покращення рівня конкурентоспроможності підприємства необхідно цілеспрямоване злагожене трансформування всіх основних структур підприємства як системи. Основною вимогою при цьому є формування елементів нової системи у середині існуючої. Точка переходу від старої структури до нової є точкою біфуркації. Перехід на кращий напрямок розвитку починається тоді, коли в структурі цілеспрямовано додається інноваційний елемент та контролюється еволюційний розвиток.

Біфуркаційні механізми значно прискорюють процес розвитку економічної системи, породжують максимальну варіативність станів, невизначеність, необоротність та непередбачуваність майбутнього. На думку сучасних дослідників, біфуркаційні механізми є більш ефективними порівняно з адаптаційними, оскільки створюють майже ідеальні умови для розвитку та дають змогу різко прискорювати його темпи, та можуть забезпечити прорив у кризових умовах.

Розгляд критичних станів економічної системи й проблем біфуркації у своїх працях здійснили вчені-дослідники: Л.Д.Бевзенко, Л.І.Бородкін, В.П.Бранський, І.О.Галиця, А.С.Гальчинський, В.А.Долятовський, М.С.Каган, А.І.Касаков, О.Г.Пугачова, Д.Сорнетте, Н.В.Спиця, І.Стенгерс, Г.Хакен та ін.

Слід зазначити, що комплексне вирішення питання щодо передбачення виникнення або активізації флуктуацій, створення в процесі біфуркації умов для розвитку системи в бажаному напрямі є дуже складним завданням як для практичної діяльності, так і для теоретичних досліджень.

Стратегічно інноваційний прорив полягає в своєчасному моніторингу тенденцій кон'юктурних досліджень патентів у розвитку галузі, щоб визначити модель оптимального економічного зростання, котра може бути у вигляді ліній у координатах "час - об'єм випуску продукції". Таким чином виявлені протиріччя, що складаються між потребами та запропонованим технічним рівнем продукції. Вирішуючи ці протиріччя на рівні винаходів пропонується новий продукт, що дозволяє передбачати нові якості та здібності продукту. Випереджаючи конкурентів, шляхом формування патентного блоку, котрий на первинному етапі базується на принципово нових комбінаціях істотних ознак продукту, на другому - базова комбінація технологічних нововведень, і на третьому - містить новітні управлінські рішення.

На підставі викладеного можна зробити висновок, що ефективно управління інтелектуальною власністю підприємства забезпечується реалізацією принципів: розробки і вдосконалення продукту; вдосконалення технології; вдосконалення організації і управління виробництвом і реалізацією продукту.